

[Christmas Møller.]

fra Landbrugsraadet om, hvorledes dettes Stilling er.

Jeg anser dette for at være helt meningsløst og urimeligt, jeg anser det navnlig for meningsløst og urimeligt, naar man jo ikke kan være i Tvivl om, at den Tysklandstraktat, som altsaa ikke skal ratificeres, og som hævdes bygget paa, at man har et System som dette, vel er godkendt og nærmest anbefalet af Landbrugsraadet og dets ledende Mænd, og jeg har i hvert Fald Lov til at sige, at 3 af de Landbrugsordninger, som er forelagt ved Mødets Begyndelse i Dag, forelægges af Landbrugsministeren langt betydningsløser i den Forstand end hele dette, som er Landets afgørende økonomiske Politik. Ja, man kan næsten sige, at de forelægges af Landbrugsministeren i den Skikkelse, de har, fordi han havde opnaaet Enighed bl. a. med Landbrugsraadet; hvis vi her i Rigsdagen skulde have lavet noget, tror jeg, vi kunde have gjort det meget bedre.

Jeg har gerne villet gøre opmærksom paa dette Forhold, jeg vil overlade andre at granske, hvad Aarsagerne hertil kan være, men jeg kan ikke lade være med at understrege, at det efter min Opfattelse skaber Usikkerhed og Uklarhed i hele det Anslag, der skulde være mod Valutaattestsystemet, og at det efter min Opfattelse ikke skaber den Styrke i Kravet om Afvikling, som vi, der er Tilhængere af en Afvikling, havde Behov — og ogsaa havde Krav paa — at faa Støtte til.

Jeg vil dernæst gerne om den almindelige økonomiske Situation og det Ændringsforslag, som det konservative Mindretal har stillet, bemærke følgende. Vi erkender, saaledes som man vil vide, at en Lovgivning som denne har tre Formaal, valutariske, handelspolitiske og beskæftigelsesmæssige. Vi har saaledes som andre Partier stillet Forslag i de første Paragraffer om Beskyttelse af den danske Valuta, og vi vil lige saa lidt nu, som vi har villet det tidligere, være med til en Politik, som skaber en faldende og svingende Valuta. Men vi har ogsaa Lov til, naar Regeringen hævder, at selve Importreguleringen er en Nødvendighed for Værnet for den danske Valuta, med meget stor Styrke at pege paa, at dette medbevises af Livet selv gennem de sidste 5—6 Aar.

Saaledes som Indførselsoverskuddet til Eksempel vil være i 1937 — allerede i Dag kan man se, det er betragteligt —, er Stillingen af andre Aarsager den, at vi er ved at oparbejde os dog nogen Valutareserve,

og naar derfor Regeringen og Regeringspartierne med saa stor Styrke har vendt sig imod vort subsidiære Ændringsforslags 2det Stykke — som er sammenfaldende med den Affattelse, vi har givet vor § 4, Stk. 4, at den samlede Bevillingsmængde ikke for noget Varenummer kan nedsættes, undtagen hvor bestemte handelspolitiske Formaal taler derfor — og har begrundet dette med, at Landet jo kun har en bestemt Mængde Penge at købe Varer for, saa svarer vi dertil, at dette Forhold maa ordnes gennem den almindelige økonomiske Politik, de almindelige økonomiske Foranstaltninger, saaledes som det altid er blevet, og saaledes som det ogsaa kan blive det i Dag.

Det næste Formaal, som vi for vort Vedkommende klart erkender maa opfyldes i en Tid som denne, er, at vi handelspolitisk kan ordne os. Det ærede Medlem Hr. Hauge mente ikke — forstod jeg ham ret —, at det Krav, vi havde fremsat i 1932, var ganske velovervejet. Nu skal jeg ikke diskutere Historie med det ærede Medlem, jeg skriver ikke paa min Biografi, men kun sige til det ærede Medlem, at jeg er ikke helt sikker paa, at han ikke faar et Afsnit i Biografien, handlende om den nærmest kommende Tid, hvor han siger, at vi hellere maa have nogle Toldforanstaltninger end det System, vi har. Jeg er ikke helt sikker paa, at det ærede Medlem Hr. Hauge og med ham Socialdemokratiet ikke er ved at være klar over, at saadanne Foranstaltninger maa gennemføres, hvis vi overhovedet skal over i den Frihed, deres Ordfører selv talte om ved første Behandling af Finansloven.

I vort Forslag tager man efter min Opfattelse alt skyldigt Hensyn til handelspolitiske Krav. Den Deling af Varerne, som vi har foreslaaet, som er en helt anden end Regeringens: Varer paa den rene Friliste, Varer med Regulering af, hvor man maa købe dem, men uden Begrænsning med Hensyn til, i hvilken Mængde de maa købes, og endelig Varer med Begrænsning baade paa den ene og den anden Maade — denne Inddeling af Varerne vil fuldt ud efter de Oplysninger, der foreligger for os, kunne opfylde de Forpligtelser, vi handelspolitisk har.

Den højtærede Udenrigsminister vilde heroverfor sige: Ja, men dette vil man efter Mestbegunstigelsesanskuelser og teorier ikke kunne! Jeg skal ikke i en Situation som denne kræve, at Udenrigsministeren saa nøjagtigt svarer, som man maaske i andre kunde ønske, og kun sige, at det kan nu ikke nytte, at den højtærede Udenrigsminister — og det er i denne Forbindelse